

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Origo communis omnium disiectionum, n. 24.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

esse debent atque perspecti, nihil ut lateat in doctrina nocuum, aut quoad fieri potest in moribus indecorum. Quæ omnia summo opere iuuant ad hæc munia quæ in Missione requiruntur minorum damno proprio, maximoque cum aliorum fructu peragenda. Neque est cur quis inuideat Domino Mellis quod nimis multos habeat operarios quos mittat in vineam suam. Non ita faciunt homines Societatis qui ab anno alterius seculi octogesimo circuierunt mare & aridam ut facerent Profelytos, & ex Seminariis optimè per eos opportunissimeque constitutis emitterent cultores quam maxime idoneos. Societas igitur ad Missiones vtiliter peragenda quam potest studiosè se comparat, neque sumit sibi honorem nisi ad quem à legitimo superiore vocatur, neque in eo quod ad *Archipresbyteri* nominationem spectat aliud præstitit quàm quod cuique præstandum est, ut scilicet clarè sincereque, tanquam coram Deo, mentem aperiret cum rogaretur.

XXIV. Hæc sunt quæ ad querimoniam aduersus Societatem in causa *Archipresbyteri* propulandâ spectare visa sunt, omissis calumnijs varijs quæ vel verbo vel libris scriptis ab animis plus æquo commotis prodierunt, quas contemnendo potius quam refutando diluere satius est, cum prudens quisque facillè videre possit quàm nullo fundamento effutiantur, nulla firma radice consistant. Cum vero in ipsis his principijs Missionis, quando vix quinque vno tempore tota Infula Societatis homines reperiebantur, numerabantur vero Sacerdotes reliqui supra trecentos, tanta in nos conflata sit inuidia, ut saluis nobis ipsi salui esse non posse viderentur, nemini alienum ab humana fragilitate videri debet, si nobis auctis propagatisque per vniuersam Angliam, eadem quandoque irrepit inuidiæ species, & Societatis splendorem virtute & doctrina longe lateque diffusum suis luminibus officere arbitrentur ex ijs quidam, qui honores, dignitates, quæstum, aut temporale aliquod commodum cum Sanctissima animarum salute persequenda quærere non ducunt ab suo Instituto disunctum. Ut enim sunt hæc quæ vulgus in honore & in bonis ponit certis circumscripta regionibus atque limitibus, atque eo arctiora quo in plures distribuenda; nisi quis mentem firmiter oculoque teneat in Dei diuitias abundantiamque defixos, facillè est ut timore metuque corripatur nè id quod pluribus suppeditatur, alicui desit. *Angustæ sunt enim plerumque spes humanæ; & quæ assequi cogitatione non possumus in nunquam euenturis collocamus.* Habet tamen diuina Magnificencia Thelauros absconditos quos in non quærentes affluenter effundat, & quibus eorum etiam desiderio qui quærunt (si ratione & modo quærant) satisfaciatur. Nostræ certe Societati deesse nunquam poterit aut splendor aut res, quotiescunque lux ac proximorum saluti intenta, hanc vnâ cæteris neglectis pro vnus Deiglora persequetur. Sed ut vitutibus potius quam vitijs recentendis letoriæ diuini adimatur, ad *Vestonum* redeamus.

XXV. Hunc quoniam intemperantes homines consilijs suis in alijs Sacerdotibus vna captiuis corrupendis aduersari potissimum autumabant

V

VVestonus à vrb. bicensi ad Londinensem Arcem a cura motus.